

■ **اعتراض به اسکان نوروزی مسافران در مدارس**
یاور عبیری، رئیس جامعه اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران به ایسنا گفت: بوم‌گردی‌ها در آستانه تعطیلی و ورشکستگی هستند، با این حال وزارت آموزش‌وپرورش، مدارس را برای اسکان نوروزی مسافران آماده کرده است. هر سال به این رفتار وزارت آموزش‌وپرورش اعتراض می‌کنیم، اما دوباره شاهد تکرار آن هستیم.

■ **آسیب‌وآگذاری ۵ هزار معدن غیرفعال**
به گزارش ایرنا، علی بناگر، رئیس انجمن جنگلبانی ایران گفت: متأسفانه با آگذاری ناگهانی حدود ۵ هزار معدن غیرفعال، بزرگ‌ترین تخریب منابع طبیعی و محیط زیست کشور در شرف انجام است؛ به‌خصوص اینکه در اصلاحیه قانون معادن، سازمان محیط زیست کشور از گردونه استعلامات معدنی حذف شده است.

■ **مدارس تا ۲۸ اسفندماه باز هستند**
به گزارش ایسنا، محمد مهدی کاظمی، معاون آموزش متوسطه وزارت آموزش و پرورش گفت: مدارس مطابق روال هرساله تا آخرین روز کاری سال ۱۴۰۱ باز هستند و کادر اداری و آموزشی با حضور در مدرسه به فعالیت‌های آموزشی و تربیتی خود می‌پردازند. امسال هم آخرین روز کاری سال ۲۸ اسفندماه است.

■ **میراث فرهنگی طرفدار تعطیلی پنجشنبه‌هاست**
عزت‌الله ضرغامی، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به ایلنا گفت: وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی طرفدار تعطیلی پنجشنبه‌هاست. اگر پنجشنبه‌ها تعطیل شود کمک قابل توجهی به حوزه گردشگری خواهد شد؛ هم به لحاظ فرهنگی و هم به لحاظ اجتماعی و اقتصادی ما طرفدار این موضوع هستیم.

انتظار ورود به بیک تازه کرونا را نداریم

معاون درمان وزارت بهداشت با بیان اینکه سیر کرونا طی حدود ۱۰ روز گذشته، به صورت مداوم افزایشی نبوده است، گفت: فعلا پیش‌بینی از اینکه بخواهیم وارد یک موج تازه شویم یا افزایش جدی مبتلایان را داشته باشیم، نداریم. سعید کریمی در گفت‌وگو با ایسنا افزود: آن‌طور نیست که وارد پیک تازه شده باشیم. موج هشتم بیماری در کشور تقریباً تمام شده است.

واکنش

واکنش به فروش پایان‌نامه‌ها توسط دانشگاه تهران

به گزارش ایسنا چندی پیش تعدادی از دانش‌آموختگان دانشگاه تهران در فضای مجازی درخصوص فروش پایان‌نامه کارشناسی ارشد و رساله دکتری خود در کانال‌های تلگرامی و برخی سایت‌ها اعتراض کرده بودند. مهدی فکور، معاون پژوهش و فناوری دانشگاه تهران در مورد فروش پایان‌نامه‌های این دانشگاه، با تأکید بر اینکه دانشگاه تهران بی‌شک خارج از قوانین عمل نمی‌کند، گفت: اگر مواردی از فروش پایان‌نامه وجود داشته و یا پایان‌نامه و رساله‌ها در اختیار سایر افراد قرار داده شده، در چارچوب آیین‌نامه‌ها بوده است. وی تأکید کرد: مالکیت معنوی پارساهای نگارش شده در دانشگاه تهران در اختیار این دانشگاه است.

مهدی توحیدی

لابد ه لای شمشادهای وسط بولوار، اطراف پارک‌ها، پشت ساختمان‌های مخروبه یا زیر پل‌ها اغلب گروهی و یا تکی می‌توان آن‌ها را دید؛ معنادانی که خانه به دوش‌اند و اجتماع و البته قانون به آن‌ها متجاهر می‌گوید.

معتادان متجاهر در دهه‌های گذشته مجرم شناخته می‌شدند و براساس قانون با آن‌ها برخورد می‌شد، اما با گذشت زمان و افزایش اطلاعات پزشکی و درمانی در این حوزه، اعلام شد معتادان متجاهر بیمار هستند و نیاز به کمک و درمان دارند.

وجود معتادان متجاهر یکی از عوامل مهم و جدی نقض‌کننده امنیت در شهر است و واقعیت این است که اعتیاد همراه با تjaher شکل به‌شدت پیچیده‌ای از اعتیاد و مسائل مربوط به آن است و کار در این حوزه نیازمند تلاش‌های مؤثرتری است.

با این‌حال نگهداری این‌گروه از معتادان برای کمپ‌های ماده ۱۶ و مراکز ترک اعتیاد مشکلات و دسرسرهایی را به همراه دارد.

■ **تعریف مشخصی از معتاد متجاهر نداریم**

معاون پیشگیری و درمان اعتیاد مرکز توسعه پیشگیری سازمان بهزیستی کشور در گفت‌وگو با ما ضمن بیان اینکه متأسفانه هنوز تعریف مشخصی از معتاد متجاهر وجود ندارد، می‌گوید: براساس قانون، متجاهر کسی است که حمایت اجتماعی ندارد، خانواده ندارد و کف خیابان است. اما متأسفانه در احکامی که برای معتادان متجاهر صادر می‌شود، شکایت خانواده وجود دارد و این موضوع مربوط به ماده۱۵ می‌شود و چون شکایت وجود دارد، خانواده باید هزینه درمان آن‌ها

یا سهمی را پرداخت کند که در این خصوص بسیاری از افراد، معتاد متجاهر محسوب نمی‌شوند و از ظرفیت ماده۱۶ استفاده می‌کنند. فرهاد اقطار با اشاره به اینکه ستاد مبارزه با مواد مخدر آمار دقیقی از معتادان متجاهر کشور نمی‌دهد و هر بار آمار متناقضی ارائه می‌کند، می‌گوید: براساس آخرین آمار، ستاد مبارزه با مواد مخدر تعداد این افراد را ۷۰ هزار نفر عنوان می‌کند. ضروری است با توجه به افزایش هزینه‌های درمان و نگهداری معتادان متجاهر در مراکز ماده۱۶، مطالعه و پژوهشی با توجه به صرف‌بیت‌المال، درخصوص کارکرد این مراکز انجام شود تا از تکرار و انجام دور باطل ترک معتادان در این مراکز و صرف هزینه جلوگیری شود. وی ادامه می‌دهد: بسیاری از معتادان کاری می‌کنند که به عمد دستگیر شوند و برای پایین آوردن مصرفشان به ماه غسل کمپ‌های ماده ۱۶ بروند؛ این درحالی است که بسیاری از این افراد خانواده دارند و باید هزینه درمان را خودشان پرداخت کنند. وقتی این موارد رعایت نمی‌شود آمار معتادان

متجاهر بالا می‌رود و نیروی انتظامی هم آمار بالایی را اعلام می‌کند. معاون پیشگیری و درمان اعتیاد مرکز توسعه پیشگیری سازمان بهزیستی کشور با گلیابه از این موضوع که وقتی بحث معتادان متجاهر در قانون آمده است، این موضوع را در نظر نگرفته‌اند که اصلاً این افراد درمان‌پذیر هستند یا خیر، می‌گوید: به نظر می‌رسد این افراد فقط جمع می‌شوند که چهره شهر خوب دیده شود، اگر قرار است درمان شوند باید تعداد معدودی مثلاً ۱۰ تا ۲۰ مرکز در اندازه‌ای بزرگ در نقاط دور از شهر پایه‌ریزی و یک درمانگاه پزشکی و روان‌پزشکی از طریق وزارت بهداشت درون آن‌ها راه‌اندازی شود و همه امکانات پزشکی بیمارستانی در آنجا وجود داشته باشد و بر اساس تشخیص پزشک، نوع درمان مشخص شود.

■ **چرخه باطل مراکز ترک اعتیاد**
فرهاد اقطار تصریح می‌کند: بر پایه قوانین قرار بود این مراکز استاندارد‌های درمانی را از مرکز بهداشت و استانداردهای مددکاری‌ا

از سازمان بهزیستی و استانداردهای امنیتی را از اداره زندان‌ها داشته باشند و افراد در آن مراکز درمان شوند، ولی اکنون ۸۳ مرکز ترک اعتیاد در کشور وجود دارد که چرخه ترک اعتیاد در آن‌ها معیوب است و سیکل باطلی در آن‌ها جریان دارد. وی با تأکید بر اینکه پایه درمان معتادان باید روی درمان در مراکز ماده ۱۵ قرار گیرد و فرد برای درمان خود متقاعد شود، ادامه می‌دهد: بر اساس آمارها ۳۰ تا ۴۰ درصد افرادی که در مراکز ماده۱۵ درمان می‌شوند تا یک سال پاک می‌مانند، اما کمتر از ۱۰ درصد معتادان متجاهر تا ۶ ماه نخست، پایداری و ثبات در درمان دارند و بقیه‌شان دوباره برگشت می‌کنند.

■ **ضرورت راه‌اندازی یک سامانه**
وی با اشاره به اینکه بسیاری از معتادان نمی‌خواهند ترک کنند و به همین دلیل مدت‌های زیادی در مراکز رسوب می‌کنند و هزینه‌های بهزیستی را افزایش می‌دهند، می‌گوید: برخی معتادان بیش از ۱۰ بار دستگیر شده‌اند و به مراکز

ماده ۱۶ آمده‌اند، بنابراین باید یک سامانه‌ای راه‌اندازی شود تا چنانچه فرد معتاد بیش از دو بار وارد مراکز ماده۱۶ شد، مجرم شناخته شده و به اردوگاه کار اجباری و ماده۴۲ فرستاده شود که متأسفانه هنوز راه‌اندازی نشده است.

وی با تأکید بر اینکه تولی‌گری مراکز ماده۱۶ موجب کاهش تمرکز سازمان بهزیستی از تکالیف اصلی خود در حوزه پیشگیری و همچنین حمایت‌های اجتماعی و قانونی شده است، ادامه می‌دهد: این افراد بارها دستگیر و تحویل ما و دوباره خارج می‌شوند و این چرخه باطل همچنان ادامه دارد و ما هم اذیت می‌کند. اگر کسی نمی‌خواهد ترک کند، مجرم است و باید تحویل قانون، سازمان زندان‌ها و اردوگاه کار اجباری شود.

وی به درمان‌های تکراری برای همه معتادان اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: کسی که ماده صنعتی مصرف می‌کند نیاز به متادون ندارد، نیاز به چرخه درمانی متفاوت با روان‌شناس و روان‌پزشک دارد، چراکه این افراد عوارض جسمی ندارند، بلکه عوارض روانی دارند، اما ما با یک شکل درمان با همه معتادان متجاهر برخورد می‌کنیم. بنابراین باید یک درمانگاه مشخص با تخصص‌های ویژه وجود داشته باشد، اما متأسفانه هیچ‌کدام از این‌ها شکل نگرفته و همین موضوعات این چرخه باطل را به وجود آورده است.

وی تأکید می‌کند: ابتدا دستگاهی که متولی درمان است باید وسط بیاید، کسی که مسئول حمایت است باید پای کار باشد، امنیت مراکز باید توسط نیروی انتظامی تأمین شود و قاضی پیش از اینکه هر دستوری بدهد باید چرخه غربالگری را رعایت کند، برای اینکه این اتفاق بیفتد باید ستاد مبارزه با مواد مخدر مسئولیت هماهنگی را داشته باشد که متأسفانه این اتفاق تاکنون نیفتاده است.

خانگی و خانوادگی

حجت الاسلام سیدمحمد هاشمی:

مراکز مشاوره ازدواج در دانشگاه‌ها ایجاد می‌شود

به گزارش نهاد نمایندگی رهبر معظم انقلاب در دانشگاه‌ها، حجت‌الاسلام سیدمحمد هاشمی، مدیر خانواده و ازدواج این نهاد در دانشگاه‌های کشور در مراسم جشن ازدواج دانشجویی دانشجویان دانشگاه محقق اردبیلی گفت: دفتر نهاد نمایندگی رهبر معظم انقلاب در دانشگاه‌ها از حدود ۲۴ سال پیش برنامه‌ای را برای کسانی که در دانشگاه‌ها قصد ازدواج داشته‌اند تدارک دیده است که امسال شاهد برگزاری بیست و پنجمین دوره ازدواج دانشجویی هستیم.

هاشمی با بیان اینکه بیشتر طلاق‌ها در پنج سال نخست زندگی رخ می‌دهد، تشریح کرد: برای نخستین بار مراکز مشاوره ازدواج در دانشگاه‌های وزارت علوم و بهداشت ایجاد می‌شود و از طریق دفاتر این مراکز سه تا پنج سال نخست زندگی زوجین مشاوره‌های رایگان در خصوص کنار آمدن با چالش‌های احتمالی ارائه خواهد شد.

یادداشت

تکثر مطبوعات؛ خوب یا بد؟

جواد صیوحی «برای برپایی نمایشگاه مطبوعات برنامه‌ریزی می‌کنیم... آخرین دوره نمایشگاه سال ۹۶ بوده که ۷ هزار رسانه دارای مجوز داشتیم و اکنون حدود ۱۴ هزار یعنی ۱۰۰ درصد رشد».

یکی از مسئولان و دست‌اندرکاران مطبوعات کشور ضمن بیان این مطلب در شبکه اجتماعی خود ساده بودن صدور مجوز نشریات را محملی برای عرض‌اندام نشریات بی‌کیفیت دانسته و به همین دلیل از ضرورت اصلاح قوانین و سازوکار صدور مجوز خبر داده است.

نمی‌دانم درست متوجه شده‌ام یا خیر؛ ولی اگر بهانه برپایی نمایشگاه مطبوعات پس از پنج سال، برداشتن نقاب از چهره نشریات زرد و بی‌کیفیت در نمایشگاه و در پی آن لغویا محدود کردن صدور مجوزها باشد، راه درستی را انتخاب نکرده‌ایم.

بگذریم از اینکه حال زار اقتصاد مطبوعاتی که هشت‌شان گرو نه‌شان است از یک سوی و ابتدال عیان آن‌ها از سوی دیگر نیازی به نمایش دادن ندارد. به قول شیخ اجل:

گر بگویم که مراحل پریشانی نیست رنگ رخسار خبر می‌دهد از سر ضمیر از این که بگذریم، زمانی یک صنف، تصمیم به برپایی نمایشگاه و عرضه محصولاتش می‌کند که بخواهد رونقش را به نمایش بگذارد، تأثیر نفوذ کلامش را بر رخ دیگران بکشد و در قامت یک وکیل به وکالت از جامعه به استیفای حقوق از دست رفته آن‌ها مباحثات کند.

اما واقعیت آن است که نشریات امروز ما نه خصوصی، نه دولتی و نه از جنس خصوصی آن، هیچ یک از ویژگی‌های یادشده را ندارند، ضمن آنکه باید بپذیریم روزنامه‌نگاران در نبود نهادهای صنفی مطالبه گر و قدرتمند و دلخوش کردن به حمایت دولت، از پیگیری حقوق اولیه خود نیز ناتوان‌اند؛ وکالت مردم پیشکش.

ایمان شمسایی، مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی پیش از این، در یادداشتی آورده بود: «دولت به‌تنهایی نمی‌تواند و نباید متولی شغل‌ها شود، به‌خصوص حرفه روزنامه‌نگاری که وابستگی مطلقش به دولت، فارغ از اینکه دست‌کدام جناح باشد، ذات بی‌طرفی و همه‌جانبه‌گرایی و مردمی‌سازی در تضاد است. دولت باید تسهیل‌کننده امور باشد».

حال با قبول این ضرورت؛ یعنی «تسهیل‌کنندگی» و نه الزاماً «تعطیل‌کنندگی» در مقام تولی‌گری دولت، منصفانه نیست که چرایی محتوای مبتذل و زرد برخی نشریات را در صدور قله‌ای و بی‌حساب و کتاب مجوز انتشار آن‌ها جست‌وجو کرده و رأی به محدود کردن آن دهیم.

به خاطر دارم کاظم معتمدنژاد، پدر علم ارتباطات ایران یکی از آرزوهای دیرین خود را برداشتن شرط صدور مجوز انتشار برای نشریات می‌دانست. این پرمیرد نجیب دوست‌داشتنی در دهه ۸۰ با اشاره به اینکه در نخستین قانون مطبوعات - که در عصر مشروطیت تدوین شده بود- یک نشریه برای انتشار نیازی به گرفتن مجوز نداشت، تأکید می‌کرد که اگر امروز نیز همین قانون معیار هدف قرار گیرد می‌توان از عقب‌ماندگی حرکت در این مسیر جلوگیری کرد. بپذیریم مرجعیت رسانه‌ای با به رسمیت شناختن ضرورت وجود مطبوعات شکل می‌گیرد، تثبیت می‌شود و پس از آن با حمایت و ارائه کمک‌های «بدون توقع» معیشتی، آموزشی، حقوقی و قرار دادن روزنامه‌نگاران در سطوح تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی از سوی دولت معنا خواهد یافت. بی‌تردید در چنین فضایی یعنی پذیرش بدون قید و شرط تکثر مطبوعات، اگر تصمیم به احیای نمایشگاه مطبوعات هم گرفتیم، این محمل مجالی برای آموزش و سرمشق نوشتن از روی دست بهترین‌ها خواهد شد. در همین فضا نیز تعیین جرمیه و توقیف برای سبقت غیرمجاز و عبور از چراغ‌های قرمز قانون نیز توجیه‌پذیر است.